

Hoofdstuk 1 – Slakkie wordt wakker.

Slakkie de slak lag diep te slapen onder zijn grote groene blad. Het blad beschermde hem tegen de kou van de nacht en tegen de wind die zachtjes door het bos waaide. Toen de ochtend begon, voelde Slakkie hoe de zon voorzichtig door de bladeren scheen. Hij opende langzaam zijn ogen en rekte zijn lijf uit zijn huisje. Zijn voelsprietjes bewogen heen en weer, terwijl hij luisterde naar de geluiden van het bos. Het rook fris naar natte aarde en mos. Kleine dauwdruppels glansden op het gras om hem heen. Slakkie lag op zijn vertrouwde mosplekje en voelde zich veilig. Toch merkte hij dat het vandaag anders voelde. Zijn hart klopte rustig, maar nieuwsgierig. Hij keek om zich heen en vroeg zich af wat er verderop zou zijn. Slakkie glimlachte zachtjes. Misschien was vandaag wel een bijzondere dag. Een dag waarop hij iets nieuws zou ontdekken, ook al hield hij van langzaam en rustig. Voorzichtig kroop hij een stukje vooruit. Zijn avontuur begon, heel klein, precies zoals Slakkie zelf.

Hoofdstuk 2 – De bekende plek.

Slakkie keek rustig om zich heen. Alles wat hij zag, kende hij al heel lang. Het mos onder hem was zacht en groen, precies zoals hij het fijn vond. Naast hem lagen kleine steentjes waar hij vaak langs kroop. Niet ver weg stond de grote boom die altijd schaduw gaf. Slakkie voelde zich hier veilig. Dit was zijn wereld. Hij wist waar de grond nat was en waar hij kon rusten. Toch dacht Slakkie aan de verhalen die hij had gehoord. Over plekken verder weg, voorbij het pad. Over kleuren die hij nog nooit had gezien en geuren die anders roken dan hier. Hij was nieuwsgierig, maar ook voorzichtig. Want weggaan was spannend. Zijn huisje droeg hij altijd bij zich, maar zijn hart bleef bij deze plek. Slakkie bleef even stil staan en luisterde naar het zachte ritselen van de bladeren. Hij wist dat hij deze plek nooit zou vergeten. Het was zijn begin. En juist omdat het zo vertrouwd was, durfde hij te denken aan een klein avontuur. Misschien kon hij even weggaan en toch terugkomen. Die gedachte maakte hem rustig. Langzaam zette Slakkie een nieuwe stap vooruit.

